

med og forøvrigt gaae ind paa en Dpgjørelse med Theatret, hvorved der omtrent gives det et Beløb som det, der hidtil har været udrædet i Sædonskrivningstillæg; det vilde da efter mit Forslag vel ikke være fuldt saameget, men det vilde dog omtrent svare dertil, naar det saaledes blev fast bestemt for længere Tid. Naar man ikke tager Hensyn til, hvad man troer selv aldeles subjectivt at kunne beregne som nødvendigt, men seer hen til, hvorledes Forholdet har været i det sidste Decennium, vil man finde det aldeles rimeligt, at Theatret under den nye Ordning, hvorved man tager den Pensioneret bort fra Kunstnerne, som de hidtil have havt, ligesvem maa have det samme Tilskud som før. Jeg vil endnu tilføie, at selv om det senere viste sig, at dette Beløb ikke havde været nødvendigt, selv om der virkelig kom et større Overtskud tilveie, og man da vilde sige, at det ikke havde været nødvendigt at gjøre denne Udgift, maa jeg gjøre opmærksom paa, at et af de væsentligste Punkter i hele Loven efter min fulde Overtbeviisning netop er Bestemmelsen om Reserverfonden og dens Hensjæelse under Ministeriets og Rigsdagens Raadighed. Jeg troer derfor, at man overfor den nye Ordning intet hellere maatte ønske, end at det kunde lykkes Theatret at faae et ikke ubetydeligt Overtskud, hvoraf der efterhaanden kan skabes en virkelig Reserverfond, thi det er først gennem en saadan, at det rette og naturlige Forhold mellem Staten og Theatret kan komme frem, saaledes at der bliver den tilbørlige Frihed for Theatret og den tilbørlige Interesse for det ved at søge at skaffe et saa stort Udbytte som muligt, og Rigsdagen og Statskassen ere da ikke udsatte for at komme til at gjøre disse extraordinære Udtællinger, men, naar det gjøres nødvendigt, hvad jeg ikke Andet end anseer for muligt, ville de ved Rigsdagens Beslutning blive at afholde af Reserverfonden. Jeg skulde derfor meget tilraade, at man gav denne Forhøielse.

Winther: Mindretallets Forslag, der indeholdt, hvad jeg ansaae for Hovedpunktet i den foreliggende Sag, hvilket jeg i Særdeleshed ønskede skulde blive gennemført, nemlig en

Adskillelse imellem Theatret og Staten, saaledes at denne ikke længere gav sig af med at bestyre Theatret, er nu blevet forkastet, naaget Mindretallet havde tilsagt sin Medvirkning til at gjøre saadanne Forandringer deri, der maatte kunne afhjælpe de Hovedulemper ved det, som vare blevne paaviste fra Modstandernes Side. Jeg havde ogsaa tilladt mig, skjøndt aldeles privat, at gjøre en ikke lille Deel af Thingets Medlemmer bekendt med et paatænkt Vædringsforslag til 3die Behandling, der gik ud fra det samme Princip som Mindretallets Forslag; men ikke bestemtindre er dette Vædringsforslag forkastet. Dette er efter min Mening et Fingerpeg paa, at der ikke er noget Haab om ved 3die Behandling at kunne faae dette Forslag gjenoptaget under nogensomhelst Form. Det nu foreliggende Forslag fra Regjeringen, som i det Væsentlige er tiltraadt af Fleertallet, indeholder den gamle Bestyrelsesform for Theatret, og da det er opretholdt af et Fleertal, som er imod det, jeg anseer for at være den rigtige Bestyrelsesmaade af Theatret, er der altsaa ikke noget Haab om, at der skal kunne vindes Noget ved, at dette Forslag gaaer videre til 3die Behandling, navnlig fra deres Side, som ønske en Forandring i Theatrets Bestyrelse. Under disse Omstændigheder er der for mig og mine Meningsfæller ingen Anledning til at blande os i den Debat, som nu foregaaer idag, idet det er mig og mine Meningsfæller ligegyldigt, hvilken Form Forslaget faaer, idet det vil være os umuligt at kunne stemme for det, hvilke af de Vædringsforslag, som nu foreligge, der end maatte blive vedtagne; det vilde altsaa være til ingen Nytte at deeltage i denne Discussion. Da vi nu paa fjerde Dag forhandle om denne Sag, antager jeg ogsaa, at det vil være i Thingets Interesse, at vi snart komme til Afslutning, og skjøndt der vel kunde være Adskilligt at sige mod adskillige Bestemmelser i Forslaget, mener jeg, at jeg bør undlade at blande mig i denne Sag, idet jeg kun skal udtale, at man ikke deraf er berettiget til at drage den Slutning, at vi — jeg og mine Meningsfæller — i mindste Maade billige, hvad der foreligger. Denne Erklæring har jeg været nødsaget til at afgive, fordi jeg har antydet at ville stille Vædringsforslag til 3die Behand-